

“ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ”
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΤΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἑτησία δραχμαὶ 20.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ δραχμαὶ 2.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη ἀριθ. 22α

ΤΕΥΧΟΣ 241—243

ΜΑΡΤΙΟΣ—ΑΠΡΙΛΙΟΣ—ΜΗΪΟΣ 1921

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ εἰκόσαιοετηρὶς τῆς “ Πινακοθήκης ”, εἰσήγησις Ν. Σ. Λιβαδά.

Ἀναμνήσεις δημοσιογραφικῆς ζωῆς, ὀμιλία Δ. Ι. Καλογεροπούλου.

Μία εικοσαετία, ὑπὸ Σπ. Δε Βιάζη.

Ἑλληνικὴ καὶ ξένη τέχνη ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὸ Β. Κανέλλου.

Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, ὑπὸ Β. Κολοκοτσᾶ.

Τὸ βιβλίον τοῦ στρατιώτου.

Σιναυλαί.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ Συνδέσμου τῶν Καλλιτεχνῶν.

Ἡ ξένη πνευματικὴ κίνησις.

Γράμματα καὶ Τέχνη. (Θέατρα—Σύμμικτα)

Ἐνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν τῆς ἐκδόσεως τῆς « Πινακοθήκης » ἡ συνδρομὴ τῆς ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου ἐκδόσεως αὐξάνει εἰς δρ. 20 ἑτησίως. Ἡ συνδρομὴ παραμένει ἡ αὐτὴ (δρ. 12) ὁ δὲ τὴν ἐπὶ κοινῶν χάρτου ἐκδοσιν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λαμβάνουν τὴν κοινὴν ἐκδοσιν παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ὁ τελόνης Κεφαλληνίας κατέσχεν ἐν τῇ ἀποβάθρῃ Ἀργοστολίου 4 δέματα περιέχοντα ἐξαρτήματα τέμπλου παλαιᾶς ἐκκλησίας ὀλογλύφου ἐκ ξύλου καὶ ἐπιχρῶσου. Ἀντιληφθεὶς δὲ ὅτι διὰ κέρρου μετεφέροντο δύο δέματα εἰς Ἁγίαν Εὐφημίαν περιέχοντα δύο μανουάλια ἀπέστειλεν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ κατέσχεν ἐν Ἁγίᾳ Εὐφημίᾳ ταῦτα, ἅτινα ἐκομίσθησαν εἰς τὸ Τελωνεῖον. Τὰ μανουάλια ἦσαν ὀλόγλυφα ἐκ ξύλου καὶ ἐπιχρῶσα.

— Παρὰ τὴν θέσιν Ταμπούρια τοῦ Πειραιῶς ἀνευρέθη ἀρχαία ἐπιτύμβιος πλάξ, φέρουσα ἐπιγραφὴν « Χαίριππη » καὶ τὸ ἐπίγραμμα :

“ Ὅστις ἔπαινος ἄριστος ἐν ἀνθρώποισι γυναίων Χαίριππη τοῦτο πλείστον ἔχουσ’ ἔθανεν, μνημεῖον δὲ ἀρετῆς παισὶν ἐμοῖς ἔλιπεν ».

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Συνδρομητῆ. Ἡ καθυστέρησις τῆς ἐκδόσεως προήλθεν ἔνεκα ἀπασχολήσεως τοῦ Διευθυντοῦ εἰς ἐργασίας ἐπειγούσας διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν Πολεμιστῶν. Ἡδὴ ἡ ἐκδοσις τοῦ φύλλου ἔσται τακτικὴ. Ὡς πρὸς τὴν ὕλην, θὰ περιορισθῇ τὸ εἰδησεολογικὸν μέρος καὶ θὰ εὐρυνθῇ τὸ λογοτεχνικόν.

Ν. Δ. — Ὁ Κήτις ἦτο νεώτατος καὶ ὄρατος. Ὁμοίαζε μὲ τὸν Βύρωνα.

Σ. Γ. — Ἐνα τραπέζι τοῦ Μ. Ναπολέοντος ἠγοράσθη πρὸ ἐτῶν ἀντὶ 13 ἑκατομμυρίων ἀπὸ ἑνα Βιεννέζον.

Σ. Μ. — Τὸ ρεῖορ λινοτυπιστοῦ ἐσημειώθη ἐσχάτως 12,700 στοιχεῖα καθ’ ὄραν ἔστοιχειοθέτησεν εἰς ἐργάτης.

Ἡ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Προκηρῶσσει ὅτι,

1) Τοῦ ΚΑΝΑΔΗΛΩΡΕΙΟΥ ἀγῶνος θέμα διὰ τὸ ἔτος 1921 ὄρισθη ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς « Οἱ πόλεμοι τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τούρκων ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τούτων ὡς ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μέχρι τῆς ὀλοσηρεῦς καταλήψεως πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν Χωρῶν. » Τοῦ ἔργου θὰ προτάσσεται εἰσαγωγή, ἐξετάζουσα τὰ κατὰ τὴν Τουρκικὴν Φυλὴν ἐθνολογικῶς καὶ γλωσσικῶς, τὴν πρὸ τῆς προσελεύσεως εἰς τὸ Ἰσλάμ ἱστορίαν καὶ τὰς μέχρι τότε σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.

2) Τὰ χειρόγραφα εὐαναγνώστως γεγραμμένα ἐπὶ τῆς μιᾶς σελίδος τοῦ φύλλου ἀνευ διορθώσεων, πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 30 Σηβρίου 1922 ἀνωνόμως μετὰ δελτίου ἐσφραγισμένου, φέροντος ἔνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ τὴν ρῆσιν, ἣτις θὰ ὑπάρχη καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου γεγραμμένη.

3) Αἱ ὑποβληθησόμενα εἰς τὸν ἀγῶνα πραγματεία δέον νὰ εἴνε πρωτότυποι καὶ ἀνέκδοτοι καὶ ἐπισημονικῶς ἐξηκριβωμένοι (κατὰ τὰς πηγὰς), νὰ ὄσι γεγραμμένα ἐν τῇ ἐπισήμῳ γλώσσῃ.

4) Εἰς τὸν ἀγῶνα γίνονται δεκτοὶ καὶ ἄλλοδαποὶ ἐπιστήμονες, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ μεταφράσει.

5) Εἰς τὸν συγγραφεὶ τῆς βραβευθησομένης πραγματείας ἀπονεμηθήσεται ἔπαθλον 4.000 δραχμῶν.

6) Τὸ ἔπαθλον δύναται νὰ διανεμηθῇ, πάντως ὁμῶς ἢ κρείσσον τῶν πραγματειῶν θὰ λάβῃ τοῦλάχιστον 2.000 δραχμῶν.

7) Οἱ συγγραφεῖς τῶν βραβευθησομένων πραγματειῶν ὀφείλουσι νὰ δημοσιεύσωσι ταύτας ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς βραβεύσεως, ἄλλως ὁ ἀγωνοθέτης ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσῃ ταύτας ἐν τῇ « Βιβλιοθήκῃ Κανδηλώρου », ἣν ἵδρυσεν τῷ 1921.

Σημ. Πλείστος πληροφορίας παρέχει τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1921

Ὁ Πρύτανης

Χρ. Ἐλ. Μαλανδρινός.